Poslední modifikace: 20. February 2019

Pokud naleznete na této stránce chybu, oznamte to dopisem na adresu peringer AT fit.vutbr.cz

```
IJC: DU1
Jazyk C
                           DU1
                                                       20.2.2019
                     Domácí úkol č.1
Termín odevzdání: 20.3.2019
Hodnocení celkem max. 15 bodů
Čtěte pokyny na konci tohoto textu
Příklady: (budou opravovány v prostředí Linux/GCC,
           LC ALL=cs CZ.utf8
           překlad: gcc -O2 -std=c11 -Wall -pedantic
          C11 je potřeba jen pro static assert(test,"zprava"); )
a) V rozhraní "bit array.h" definujte pro datovou strukturu typu pole bitů:
   Typ:
     typedef bit_array_t
       Typ bitového pole (pro předávání parametru do funkce odkazem)
   Makra:
     bit_array_create(jmeno_pole,velikost)
       definuje a _nuluje_ proměnnou jmeno_pole
       (POZOR: opravdu musí INICIALIZOVAT pole bez ohledu na
       to, zda je pole statické nebo automatické/lokální! Vyzkoušejte si obě
      varianty, v programu použijte lokální pole.)
       Př: static bit_array_create(p,100); // p = pole 100 bitů, nulováno
          bit_array_create(q,100000L); // q = pole 100000 bitů, nulováno
       Použijte static assert pro kontrolu maximální možné velikosti pole.
     bit_array_alloc(jmeno_pole,velikost)
       definuje proměnnou jmeno_pole tak, aby byla kompatibilní s polem
       vytvořeným pomocí bit_array_create, ale pole bude alokováno dynamicky.
      Př: bit_array_alloc(q,100000L); // q = pole 100000 bitů, nulováno
       Použijte assert pro kontrolu maximální možné velikosti pole.
      Pokud alokace selže, ukončete program s chybovým hlášením:
       "bit_array_alloc: Chyba alokace paměti"
     bit_array_free(jmeno_pole)
      uvolní paměť dynamicky alokovaného pole
     bit_array_size(jmeno_pole)
       vrátí deklarovanou velikost pole v bitech (uloženou v poli)
     bit_array_setbit(jmeno_pole,index,výraz)
       nastaví zadaný bit v poli na hodnotu zadanou výrazem
       (nulový výraz == bit 0, nenulový výraz == bit 1)
      Př: bit_array_setbit(p,20,1);
     bit_array_getbit(jmeno_pole,index)
       získá hodnotu zadaného bitu, vrací hodnotu 0 nebo 1
      Př: if(bit_array_getbit(p,i)==1) printf("1");
          if(!bit_array_getbit(p,i)) printf("0");
   Kontrolujte meze polí. V případě chyby volejte funkci
     error_exit("bit_array_getbit: Index %lu mimo rozsah 0..%lu",
               (unsigned long)index, (unsigned long)mez).
   (Použijte například modul error.c/error.h z příkladu b)
   Programy musí fungovat na 32 (gcc -m32) i 64bitové platformě.
   Podmíněným překladem zajistěte, aby se při definovaném symbolu
   USE INLINE místo těchto maker definovaly inline funkce stejného jména
   všude kde je to možné (bez změn v následujícím testovacím příkladu!).
   Pozor: USE INLINE nesmí být definováno ve zdrojovém textu --
          překládá se s argumentem -D (gcc -DUSE INLINE ...).
   Program musí fungovat s inline funkcemi i pro vypnuté optimalizace -00
   (ověřte si to, vyžaduje modul s externími definicemi inline funkcí).
   Pro vaši implementaci použijte pole typu unsigned long [].
   V tomto poli na indexu 0 bude velikost bitového pole v bitech.
   Implementace musí efektivně využívat paměť (využít každý
   bit pole až na posledních maximálně CHAR BIT*sizeof(unsigned long)-1 bitů).
   Jako testovací příklad implementujte funkci, která použije algoritmus známý
   jako Eratostenovo síto (void Eratosthenes(bit array t pole);) a použijte ji
   pro výpočet posledních 10 prvočísel ze všech prvočísel od 2 do
   N=123000000 (123 milionů). (Doporučuji program nejdříve odladit pro N=100.)
   Funkci Eratosthenes napište do samostatného modulu "eratosthenes.c".
   Pro lokální pole budete potřebovat zvětšit limit velikosti zásobníku.
   Na Unix-like systémech můžete použít příkaz ulimit -a pro zjištění velikosti
   limitu a potom "ulimit -s zadana velikost v KiB" před spuštěním programu.
   Každé prvočíslo tiskněte na zvláštní řádek v pořadí
   vzestupném. Netiskněte nic jiného než prvočísla (bude se
   automaticky kontrolovat!). Pro kontrolu správnosti prvočísel
   můžete použít program "factor" (./primes|factor).
   Zdrojový text programu se musí jmenovat "primes.c" !
   Napište Makefile tak, aby příkaz "make" vytvořil všechny varianty:
                 používá makra
     primes
     primes-i
                        inline funkce
  a aby příkaz "make run" všechny varianty vytvořil a spustil stylem:
     time ./primes
   (Při nesplnění podmínek: až 0 bodů.)
(7b)
Poznámky: Eratosthenovo síto (přibližná specifikace):
  1) Nulujeme bitové pole p o rozměru N,
     p[0]=1; p[1]=1; // 0 a 1 nejsou prvočísla
      index i nastavit na 2
  2) Vybereme nejmenší index i, takový, že p[i]==0.
      Potom je i prvočíslo
   3) Pro všechny násobky i nastavíme bit p[n*i] na 1
      ('vyškrtneme' násobky - nejsou to prvočísla)
   4) i++; dokud nejsme za sqrt(N), opakujeme bod 2 až 4
      (POZOR: sestavit s matematickou knihovnou parametrem -lm)
   5) Výsledek: v poli p jsou na prvočíselných indexech hodnoty 0
   https://en.wikipedia.org/wiki/Prime number
   Efektivita výpočtu: cca 0.8s na Intel i5-4690 @ 3.50GHz (gcc -02)
   Porovnejte efektivitu obou variant (makra vs. inline funkce).
   Zamyslete se, jak by se ověřila efektivita pro (neinline) funkce.
b) Napište modul "error.c" s rozhraním v "error.h", který definuje
   funkci void warning_msg(const char *fmt, ...) a
  funkci void error_exit(const char *fmt, ...). Tyto funkce mají
   stejné parametry jako printf(); tisknou text "CHYBA: " a potom
   chybové hlášení podle formátu fmt. Vše se tiskne do stderr
  (funkcí vfprintf) a potom pouze error_exit ukončí program voláním
   funkce exit(1). Použijte definice ze stdarg.h.
 * Napište modul "ppm.c" s rozhraním "ppm.h",
   ve kterém definujete typ:
     struct ppm {
        unsigned xsize;
        unsigned ysize;
        char data[];  // RGB bajty, celkem 3*xsize*ysize
   a funkci:
     struct ppm * ppm read(const char * filename);
       načte obsah PPM souboru do touto funkcí dynamicky
        alokované struktury. Při chybě formátu použije funkci warning msg
       a vrátí NULL. Pozor na "memory leaks".
     void ppm_free(struct ppm *p);
        uvolní paměť dynamicky alokovanou v ppm read
    Můžete doplnit další funkce, ale pro DU1 to není nutné.
    [Zamyslete se nad (ne)vhodností použití warning_msg() a promyslete
    alternativní způsoby hlášení různých chyb.]
    Můžete omezit max. velikost obrazových dat vhodným implementačním
    limitem (např 8000*8000*3).
    Popis formátu PPM najdete na Internetu, implementujte pouze
    binární variantu P6 s barvami 0..255 a bez komentářů:
      "P6" <ws>+
      <xsizetxt> <ws>+ <ysizetxt> <ws>+
      "255" <ws>
      <binární data, 3*xsize*ysize bajtů RGB>
      <E0F>
  * Napište testovací program "steg-decode.c", kde ve funkci main načtete ze
    souboru zadaného jako jediný argument programu obrázek ve formátu PPM
   a v něm najdete uloženou "tajnou" zprávu. Zprávu vytisknete na stdout.
    Zpráva je řetězec znaků (char, včetně '\0') uložený po jednotlivých bitech
    (počínaje LSb) na nejnižších bitech (LSb) vybraných bajtů barevných složek
    v datech obrázku. Dekódování ukončete po dosažení '\0'.
    Pro DU1 budou vybrané bajty určeny prvočísly (počínaje od 19) -- použijte
    Eratostenovo síto podobně jako v příkladu "primes.c" a začněte prvočíslem 19.
    Velikost bitového pole musí odpovídat velikosti obrazových dat.
    Program použije error_exit v případě chyby čtení souboru (chybný formát),
   a v případě, že zpráva není korektně ukončena '\0'. Předpokládejte
    kódování textu zprávy UTF-8.
    Použijte program "make" pro překlad/sestavení programu.
    Testovací příkaz: ./steg-decode du1-obrazek.ppm
    Zájemci si mohou vytvořit i program "steg-encode.c" (nehodnotí se).
    Zamyslete se nad (ne)vhodností implementačních limitů.
(8b)
   Zařiďte, aby příkaz "make" bez parametrů vytvořil všechny spustitelné
   soubory pro DU1. Při změně kteréhokoli souboru musí přeložit jen změněný
   soubor a závislosti. Pokud bude Makefile vypadat jako skript odečtou se 3b.
Testovací obrázek: <u>du1-obrazek.ppm</u>
Předmět: Jazyk C
                                                  rev 20.2.2019
Obecné pokyny pro vypracování domácích úkolů
* Pro úkoly v jazyce C používejte ISO C11 (soubory *.c)
   Použití nepřenositelných konstrukcí není dovoleno.
* Úkoly zkontrolujte překladačem například takto:
      gcc -g -std=c11 -pedantic -Wall -Wextra priklad1.c
   místo gcc můžete použít i jiný překladač
 (nebude-li úkol podle normy ISO C11, bude za 0 bodů!)
   v souvislosti s tím napište do poznámky na začátku
   souboru jméno překladače, kterým byl program přeložen
   (implicitní je verze GNU C instalovaná na serveru merlin).
* Programy pište, pokud je to možné, do jednoho zdrojového
   souboru. Dodržujte předepsaná jména souborů.
* Na začátek každého souboru napište poznámku, která bude
   obsahovat iméno, fakultu, označení příkladu a datum.
Příklad:
  // enum.c
 // Řešení IJC-DU1, příklad a), 20.3.2111
 // Autor: Jároslav Cimrman, FIT
 // Přeloženo: gcc 8.2
 // ...popis příkladu - poznámky, atd
* Úkoly je nutné zabalit programem zip takto:
       zip xnovak99.zip *.c *.h Makefile
  Jméno xnovak99 nahradíte vlastním. ZIP neobsahuje adresáře.
  Každý si zkontroluje obsah ZIP archivu jeho rozbalením v prázdném adresáři
  a napsáním "make run".
* Řešení se odevzdává elektronicky v IS FIT (velikost souboru je omezena)
* Posílejte pouze nezbytně nutné soubory -- ne *.EXE !
* Úkoly neodevzdané v termínu budou za 0 bodů.
* Opsané úkoly budou hodnoceny 0 bodů pro všechny zůčastněné
  a to bez výjimky (+bonus v podobě návštěvy u disciplinární komise).
```